

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

III kadencja

Komisja Kultury Fizycznej
i Turystyki
KFT-020-2-2000

Druk nr 1904
Warszawa, 24 marca 2000 r.*

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 29 ust. 2 Regulaminu Sejmu, Komisja Kultury
Fizycznej i Turystyki wnosi projekt ustawy

– o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych i ustawy o Policji.

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy
został upoważniony poseł Tadeusz Tomaszewski.

Przewodniczący Komisji

(-) Tadeusz Tomaszewski

* W dniu 27 kwietnia 2000 r. wpłynęła opinia o zgodności projektu ustawy z prawem UE.

USTAWA

z dnia 2000 r.

o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych i ustawy o Policji

Art. 1.

W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz.U. Nr 106, poz. 680 i z 1998 r. Nr 106 poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2. otrzymuje brzmienie:

"Art. 2. Przepisów ustawy nie stosuje się do imprez masowych nieodpłatnych organizowanych na terenach zamkniętych będących w zarządzie jednostek organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez: Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości oraz ministrów właściwych: do spraw wewnętrznych, do spraw oświaty i wychowania, do spraw szkolnictwa wyższego oraz do spraw kultury fizycznej i sportu, jeżeli jednostki te są organizatorami imprezy masowej w rozumieniu niniejszej ustawy.";

2) w art. 3:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) imprezie masowej - należy przez to rozumieć imprezę sportową, artystyczną lub rozrywkową, na której liczba miejsc dla osób, które mogą być obecne albo przewidywana liczba osób wynosi na stadionie, obiekcie nie będącym budynkiem lub terenie umożliwiającym przeprowadzenie imprezy masowej nie mniej niż 1000, a w przypadku hali sportowej lub innego budynku umożliwiającego przeprowadzenie imprezy - nie mniej niż 500,"

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) imprezie masowej o podwyższonym ryzyku – należy przez to rozumieć imprezę, w czasie której na podstawie posiadanych informacji i dotychczasowych doświadczeń w zachowaniu osób uczestniczących istnieje obawa wystąpienia aktów przemocy lub wybryków; w przypadku organizacji takiej imprezy wymienione w pkt 1 liczby osób wynoszą odpowiednio 500 i 200,"

c) w pkt 5 wyrazy "jednostek podległych Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Edukacji Narodowej oraz Prezesowi Urzędu Kultury i Turystyki" zastępuje się wyrazami "jednostek podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Sprawiedliwości oraz ministrów właściwych: do spraw oświaty i wychowania, do spraw szkolnictwa wyższego oraz do spraw kultury fizycznej i sportu";

3) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Nie są imprezami masowymi w rozumieniu niniejszej ustawy imprezy odbywające się w teatrach, operach, operetkach, filharmoniach, kinach, muzeach, bibliotekach, domach kultury i galeriach sztuki, a także imprezy organizowane w placówkach oświatowych, imprezy sportowe organizowane wyłącznie dla sportowców niepełnosprawnych, imprezy organizowane w ramach współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży oraz imprezy rekreacyjne.”;

4) w art. 5:

a) w ust. 2 w pkt 2 po wyrazach „porządkową i informacyjną” dodaje się wyrazy „odpowiednio wyszkoloną i wyposażoną, wyraźnie wyróżniającą się elementami ubioru oraz powołuje kierownika do spraw bezpieczeństwa kierującego tymi służbami,”;

b) w ust. 4 wyraz „rejonowym” zastępuje się wyrazami „powiatowym (miejskim)”;

5) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Organizator imprezy masowej może zawrzeć z właściwym miejscowo komendantem powiatowym (miejskim) Policji porozumienie o odpłatnym udziale Policji w zabezpieczeniu, podczas przeprowadzania imprezy masowej, bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, jest zawierane po wyrażeniu zgody przez właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji i powinno w szczególności określać sposób zabezpieczenia przez Policję bezpieczeństwa i porządku publicznego, kwotę odpłatności uiszczanej na rzecz Policji przez organizatora imprezy masowej, zasady i tryb nadzoru Policji nad działalnością służby porządkowej i informacyjnej oraz kierownikiem do spraw bezpieczeństwa, a także liczbę porządkowych, o którą może ulec zmniejszeniu służba porządkowa organizatora w związku z udziałem Policji w zabezpieczeniu imprezy, przy równoczesnym zachowaniu przeliczników, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 6.

3. Kwotę odpłatności, o której mowa w ust. 2, ustala się przy uwzględnieniu określonych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. Nr 30 poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4 poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269 i Nr 106 poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 499, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 680, Nr 123, poz. 779 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr poz.) zasad przyznawania dodatkowego wynagrodzenia za udział w zabezpieczeniu porządku publicznego podczas imprezy masowej.”;

6) w art. 6 wyrazy „30 dni” zastępuje się wyrazami „14 dni”;

7) w art. 7:

a) w ust. 1 w pkt 1 wyraz „rejonowych” zastępuje się wyrazami „powiatowych (miejskich)”;

b) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) informację o przewidywanej maksymalnie liczbie osób, które mogą być obecne na imprezie masowej, informację o mogących wystąpić zagrożeniach w zakłó-

ceniu porządku publicznego, w tym informację o ewentualnym uznaniu imprezy za imprezę o podwyższonym ryzyku oraz informację określającą stan liczebny, organizację, oznakowanie, wyposażenie i sposób rozmieszczenia służb: porządkowej i informacyjnej; w odniesieniu do służby porządkowej przyjmuje się przelicznik co najmniej 10 porządkowych na 200 osób, które mogą być obecne na imprezie i co najmniej 2 porządkowych na każde następne 100 osób. W przypadku uznania imprezy za imprezę o podwyższonym ryzyku przeliczniki te wynoszą odpowiednio 20 i 5 porządkowych.”,

c) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i ust. 1b w brzmieniu:

„1a. Organizator imprezy masowej, nie później niż na 14 dni przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie zezwolenia na przeprowadzenie imprezy masowej, zwraca się do właściwych miejscowo komendantów powiatowych (miejskich) Policji i Państwowej Straży Pożarnej, kierownika jednostki organizacyjnej pomocy doraźnej (pogotowia ratunkowego) i państwowego inspektora sanitarnego o wyrażenie opinii, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

1b. Właściwi miejscowo komendanci powiatowi (miejscy) Policji i Państwowej Straży Pożarnej w celu wydania opinii mogą zażądać od organizatora imprezy masowej dokumentacji określonej w ust. 1 pkt 1-9 i 11 oraz w ust. 3.”;

8) w art. 8:

a) w ust. 1 wyrazy „14 dni” zastępuje się wyrazami „7 dni”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Zezwolenie na przeprowadzenie imprezy powinno zawierać nazwę organizatora, miejsce jej przeprowadzenia, czas rozpoczęcia i zakończenia, maksymalną liczbę osób, które mogą być obecne, liczbę porządkowych, informację o osobie reprezentującej organizatora w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa osób uczestniczących w imprezie masowej (kierownik do spraw bezpieczeństwa) oraz informację o zainstalowaniu urządzeń określonych w art. 15 ust. 1.

1b. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, uzna na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 7, że impreza jest imprezą o podwyższonym ryzyku, stwierdza to w zezwoleniu.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odmowa wydania zezwolenia na przeprowadzenie imprezy masowej następuje w razie niespełnienia wymogów, o których mowa w art. 5 ust. 2 i 3 oraz w art. 6 i 7.”,

d) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Kopię decyzji, niezwłocznie po jej wydaniu, organ wydający przesyła podmiotom wymienionym w art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2.”,

e) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Odwołanie organizatora imprezy masowej od decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wstrzymuje jej wykonania.”;

9) w art. 9:

a) w ust. 2 wyraz „rejonowym,” zastępuje się wyrazami „powiatowym (miejskim)” a wyrazy „o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 6 i 7” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 i 6-8”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

"3. W przypadku zmiany terminu imprezy masowej mającej odbyć się jednorazowo lub według ustalonego terminarza, organizator imprezy masowej na 7 dni przed jej terminem, zawiadamia organ wydający zezwolenie na przeprowadzenie imprezy masowej oraz Policję i wszystkie służby ratownicze, które wydały opinie, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 1a.";

10) w art. 11 w ust. 2 wyrazy „14 dni” zastępuje się wyrazami „3 dni”;

11) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewoda może wprowadzić dla określonego organizatora imprezy masowej zakaz przeprowadzania przez niego imprez masowych na terenie województwa lub jego części albo w obiektach lub na terenach, o których mowa w art. 3 pkt 1, na czas określony lub do odwołania albo zakazać przeprowadzenia imprezy masowej z udziałem widzów w przypadku negatywnej oceny stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego, w związku z przeprowadzoną imprezą masową.

2. Wydanie zakazu, o którym mowa w ust. 1, następuje w formie decyzji administracyjnej. Kopię decyzji niezwłocznie po jej wydaniu wojewoda przesyła podmiotom wymienionym w art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2, w art. 8 ust. 1 oraz w art. 13a ust. 1.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, służy odwołanie do ministra właściwego do spraw wewnętrznych, który rozpatruje odwołanie w terminie 14 dni.

4. Odwołanie od decyzji, o której mowa w ust. 2, nie wstrzymuje jej wykonania.”;

12) art. 13a otrzymuje brzmienie:

„1. Zarząd powiatu może wprowadzić dla określonego organizatora imprezy masowej zakaz przeprowadzania przez niego imprez masowych na terenie powiatu lub jego części albo w obiektach lub na terenach, o których mowa w art. 3 pkt 1, na czas określony lub do odwołania albo zezwolić na przeprowadzenie imprezy masowej bez udziału widzów w przypadku negatywnej oceny stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego, w związku z przeprowadzoną imprezą masową.

2. Wydanie zakazu, o którym mowa w ust. 1, następuje w formie decyzji administracyjnej. Kopię decyzji niezwłocznie po jej wydaniu organ wydający przesyła podmiotom wymienionym w art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 8 ust. 1 oraz art. 13 ust. 1.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2 służy odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, które rozpatruje odwołanie w terminie 3 dni.

4. Odwołanie od decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wstrzymuje jej wykonania.”;

13) w art. 14 ust.2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osobom obecnym na imprezie masowej zabrania się wnoszenia i posiadania w trakcie imprezy broni lub innych niebezpiecznych przedmiotów, materiałów wybuchowych, wyrobów pirotechnicznych, materiałów pożarowo niebezpiecznych, napojów alkoholowych, środków odurzających lub substancji psychotropowych.”;

14) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Organizator imprezy masowej jest uprawniony do utrwalania przebiegu imprezy, a w szczególności zachowania się osób, przy pomocy urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk, z zastrzeżeniem ust. 2-4.

2. Wojewoda sporządza wykaz stadionów, obiektów lub terenów, na których utrwalanie przebiegu imprezy masowej przy pomocy urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk jest obowiązkowe. Umieszczenie w wykazie określonego stadionu, obiektu lub terenu następuje w drodze decyzji administracyjnej.
3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, określa się w szczególności termin, od którego utrwalanie przebiegu imprezy masowej, organizowanej w określonym obiekcie, przy pomocy urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk jest obowiązkowe.
4. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw wewnętrznych.
5. Organizator imprezy masowej przeprowadzanej na stadionie, w obiekcie lub na terenie umieszczonym w wykazie, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany do utrwalania przebiegu imprezy, a w szczególności zachowania się osób, przy pomocy urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk.”;

15) w art. 17:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku, gdy działania podjęte w trybie określonym w ust. 1 przez służby porządkowe organizatora imprezy masowej są nieskuteczne, organizator imprezy lub kierownik do spraw bezpieczeństwa w imieniu organizatora imprezy występuje o pomoc do Policji, potwierdzając ten fakt pisemnym zgłoszeniem.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W sytuacji określonej w ust. 2 służby porządkowe organizatora imprezy wykonują polecenia Policji.”;

16) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wymogi jakie powinny spełniać służby porządkowe w zakresie wyszkolenia i wyposażenia oraz szczegółowe warunki i sposoby działania tych służb w zakresie określonym w art. 16 i 17, a w tym tematykę i formy szkolenia, jednostki właściwe do przeprowadzania szkolenia, wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia, wymagane wyposażenie służb porządkowych w zależności od potencjalnego ryzyka, zakres sprawdzania przez służby porządkowe uprawnień osób do uczestniczenia w imprezie masowej, sposoby legitymowania w celu ustalenia tożsamości osób obecnych, przeglądania ich bagaży i odzieży oraz usuwania osób zakłócających bezpieczeństwo i porządek.”;

17) w art. 19 w ust. 5 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Ministrami: Finansów, Zdrowia i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw finansów publicznych i do spraw zdrowia”, a wyraz „Turystyki” zastępuje się wyrazem „Sportu”;

18) w art. 20 w ust. 2 wyrazy „Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych”, a wyraz „Turystyki” zastępuje się wyrazem „Sportu”;

19) w art. 21:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kto organizuje imprezę masową bez wymaganego zezwolenia lub niezgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu albo przeprowadza ją wbrew wydanemu zakazowi,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Kto nie wykonuje polecenia porządkowego, wydanego na podstawie ustawy lub regulaminu imprezy masowej (obiektu) przez organizatora imprezy lub służby porządkowe,

podlega karze grzywny.”,

b) dodaje się ust 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Kto wnosi lub posiada na imprezie masowej broń lub inne niebezpieczne narzędzia, materiały wybuchowe, wyroby pirotechniczne, materiał pożarowo niebezpieczny, napoje alkoholowe, środki odurzające lub substancje psychotropowe,

podlega karze grzywny.

4. Może być orzeczony przepadek przedmiotów wymienionych w ust 3, chociażby nie stanowiły własności sprawcy.”;

20) w art. 22 po wyrazach „art. 21 ust. 2” dodaje się wyrazy „i 3”;

21) w art. 23 w ust. 3 wyrazy „Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw wewnętrznych”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. Nr 30 poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4 poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269 i Nr 106 poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 499, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 680, Nr 123, poz. 779 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr poz.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednostki samorządu terytorialnego oraz inne podmioty organizacyjne, wskazane w odrębnych ustawach, mogą uczestniczyć w pokrywaniu części kosztów funkcjonowania Policji.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3c w brzmieniu:

„3a. Środki przekazane Policji na podstawie porozumień, o których mowa w art. 5a ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz.U. Nr 106, poz. 680 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr, poz.) przeznaczają się na wypłatę dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 112 ust. 3 oraz na pokrycie innych kosztów funkcjonowania Policji.

3b. Gospodarę środkami, o których mowa w ust. 3a, prowadzi się w Policji w ramach wyodrębnionego środka specjalnego.

3c. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb gospodarowania środkami, o których mowa w ust. 3b.”;

2) art. 33 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 33. 1. Czas pełnienia służby policjanta jest określony wymiarem jego obowiązków, z uwzględnieniem prawa do wypoczynku.
2. Zadania służbowe policjanta powinny być ustalone w sposób pozwalający na ich wykonanie w ramach 40-godzinnego tygodnia służby, w 3-miesięcznym okresie rozliczeniowym.
3. W zamian za czas służby przekraczający normę określoną w ust. 2 policjantowi udziela się czasu wolnego od służby w tym samym wymiarze, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 112 ust. 3.
4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, rozkład czasu służby, uwzględniając tygodniowy oraz dzienny wymiar czasu służby, przypadki przedłużania czasu służby ponad ustalony wymiar, a także wprowadzenie dla policjantów zmianowego rozkładu czasu służby, sposób pełnienia przez policjantów dyżurów domowych oraz warunki i zasady udzielania policjantom czasu wolnego, a także określi grupy policjantów zwolnionych z pełnienia służby w porze nocnej, niedziele i święta.”;

3) w art. 112 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

- „3. Policjantowi uczestniczącemu bezpośrednio, na podstawie porozumienia, o którym mowa w art. 5a ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych, w zabezpieczeniu przez Policję porządku publicznego w trakcie imprezy masowej w czasie, o którym mowa w art. 33 ust. 3, wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie ustalone za każdą rozpoczętą godzinę wykonywania tych czynności w wysokości 2/170 kwoty przeciętnego miesięcznego uposażenia zasadniczego policjantów wraz z dodatkami o charakterze stałym ustalonego za czerwiec roku ubiegłego i ogłaszanego przez Komendanta Głównego Policji w Dzienniku Urzędowym Komendy Głównej Policji.”.

Art. 3.

Akty prawne wydane na podstawie upoważnień ustawowych zmienionych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu zastąpienia ich przez akty wydane na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 4.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych w ciągu 30 dni od dnia ogłoszenia ustawy ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 5.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 14 dotyczącego art. 15 ust. 2, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Występujące zakłócenia bezpieczeństwa podczas imprez masowych są bolączką naszych czasów rzutującą na stan bezpieczeństwa i porządku publicznego. Wiąże się to z koniecznością angażowania znacznych sił policyjnych do zabezpieczania takich imprez, co jednocześnie negatywnie wpływa na udział Policji w prewencyjnym zapobieganiu przestępczości. Należy podkreślić, iż na ten fakt coraz częściej zwracają uwagę podatnicy reprezentujący lokalne społeczności.

W związku z powyższym, mając na uwadze skuteczniejsze zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego podczas imprez masowych wskazanym jest, w oparciu o doświadczenia, dokonać odpowiednich zmian w ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych oraz w ustawie o Policji.

Proponowane w art. 1 zmiany dotychczasowych przepisów art. 3 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych wynikają m.in. z następujących faktów: organizatorzy imprez masowych chcąc ominąć wymogi dotyczące liczby obecnych na imprezie osób, w składanych wnioskach o wydanie zezwolenia na przeprowadzenie imprezy, przedkładają informacje, iż na imprezie będzie obecnych mniej niż 1000 osób. Tymczasem m.in. na meczach piłkarskich klas niższych lub koncertach zespołów rockowych mimo uczestniczenia kilkuset osób, z uwagi na charakter imprezy, następuje zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego. Także aktualny przepis mówiący o imprezach sportowych „z udziałem” sportowców niepełnosprawnych budzi wątpliwości interpretacyjne. szczególnie w odniesieniu do imprez o charakterze komercyjnym mogących odbywać się z udziałem takich sportowców. Wykładnia powołanego przepisu w jego dotychczasowym brzmieniu prowadzi do wniosku, że impreza taka nie jest imprezą masową w rozumieniu przedmiotowej ustawy i nie wymaga – co jest istotne – zezwolenia na jej przeprowadzenie. W przepisie tym proponuje się ponadto wprowadzenie definicji „imprezy o podwyższonym ryzyku.” Ogólna definicja imprezy o takim charakterze zawarta jest w art. 4 Europejskiej Konwencji w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych, a w szczególności meczów piłki nożnej, ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską (Dz.U. z 1995 r. Nr 129, poz. 625 i 626). Uwzględnienie w art. 3 elementów tej definicji umożliwiłoby wszystkim podmiotom (organizatorowi, służbom ratowniczym, Policji, organowi wydającemu zezwolenie) skuteczniejsze przygotowanie się do zagrożeń związanych z tego rodzaju imprezami.

Proponowane uzupełnienie art. 5 ust. 2 pkt 2 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (art. 1 pkt 4 lit. a projektu) odnosi się do poziomu profesjonalnego służb porządkowych, wskazując, że w ich skład nie mogą wchodzić osoby przypadkowe, co bardzo często się zdarza. Podstawową przesłanką jest przyjęcie rozwiązań funkcjonujących w wielu państwach zachodnich tzw. stewardingu. Policja będzie w dalszym ciągu nieodpłatnie, dodatkowo szkoliła te służby, a sprawą organizatora jest ich wyszkolenie jak i wyposażenie w niezbędne środki łączności umożliwiające wzajemne komunikowanie się tych służb. Ustawowe uregulowanie dotyczące „kierownika do spraw bezpieczeństwa” kierującego służbami porządkowymi i informacyjnymi to realizacja pkt 61

Zalecenia Nr 1/96 dotyczącego „środków zaradczych do stosowania przez organizatorów i władze publiczne w związku z meczami piłki nożnej” wydanego przez Stały Komitet Europejskiej Konwencji „w sprawie przemocy i ekscesów w czasie imprez sportowych. ...” Podkreślenia wymaga, że byłby to jeden z elementów dostosowania prawa polskiego do rozwiązań prawa unijnego. Praktyka wskazuje, iż powołanie instytucji „kierownika do spraw bezpieczeństwa” ma bardzo istotne znaczenie, zarówno na etapie przygotowania imprezy (dokonywanie uzgodnień z kompetentnymi osobami) jak i zapewnienia sprawnej realizacji zadań przez służby porządkowe w trakcie samej imprezy.

Zmiany zaproponowane w art. 5 ust. 4, art. 7 ust. 1 pkt 1 oraz w art. 9 ust. 2 (art. 1 pkt 4 lit. b i art. 1 pkt 7 lit. a oraz art. 1 pkt 9 lit. a projektu) wynikają z konieczności dostosowania nazewnictwa jednostek organizacyjnych Policji do terminologii wynikającej z nowego podziału administracyjnego kraju.

Proponowany nowy art. 5a (art. 1. pkt 5) przewidujący możliwość zapewnienia przez organizatora imprezy masowej odpłatnego jej zabezpieczenia przez Policję, poddyktowany jest dążeniem do stworzenia możliwości skuteczniejszego zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego podczas imprez. Propozycja ta, co szczególnie należy podkreślić, mająca charakter wyłącznie fakultatywny, spełnia także oczekiwania tych podmiotów, które chcą w sposób bardziej profesjonalny zapewnić bezpieczeństwo organizowanych imprez.

Istotne jest również i to, że do realizacji zadań bezpośrednio na imprezie będą mogli być zaangażowani policjanci nie pełniący w danym dniu służby, co pozwoli na efektywniejsze wykorzystanie sił Policji w innych zagrożonych rejonach. Uzyskane z tego tytułu przez Policję środki finansowe byłyby przeznaczone na dodatkowe wynagrodzenie policjantów za ponadnormatywny czas służby, który nie wliczany byłby do czasu służby określonego w ustawie o Policji. Ponoszenie przez organizatora imprezy masowej kosztów z tytułu udziału m.in. Policji w zabezpieczeniu imprezy znane jest prawodawstwu szeregu państw europejskich np. Austrii i Wielkiej Brytanii.

Proponowana zmiana w art. 6 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (art. 1 pkt 6 projektu) polegająca na skróceniu okresu między terminem rozpoczęcia imprezy a terminem wystąpienia przez jej organizatora z wnioskiem na przeprowadzenie imprezy byłaby realizacją postulatów organizatorów imprez masowych. Jej konsekwencją jest również propozycja skrócenia, określonych w art. 8 ust. 1 i art. 11 ust. 2, terminów przewidzianych dla rozpatrzenia odwołania od decyzji o odmowie wydania zezwolenia lub zakazie przeprowadzenia imprezy masowej. (art. 1 pkt 8 lit. a i art. 1 pkt 10 projektu).

W art. 7 w ust. 1 w pkt 6 projektu nowelizacji ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (art. 1 pkt 7 lit b projektu) wprowadzono uzupełnienie odnoszące się do przekazania przez organizatora imprezy organom wydającym opinię, informacji, czy kwalifikuje on daną imprezę jako imprezę o podwyższonym ryzyku. Zmieniono również przelicznik dotyczący służb porządkowych opierając się na dotychczasowych doświadczeniach oraz określono ten przelicznik w przypadku imprezy o podwyższonym ryzyku.

W art. 7 ust. 1a projektu nowelizacji ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (art. 1. pkt 7 lit. c projektu) przewiduje się, aby okres dzielący wystąpienie organizatora imprezy masowej do wymienionych w tym przepisie organów o stosowne opinie nie był krótszy niż 14 dni. Wprowadza się również przepis art. 7 ust. 1b o charakte-

rze fakultatywnym (art. 1 pkt 7 lit c projektu) dotyczący możliwości żądania przez Policję i Państwową Straż Pożarną dokumentacji określonej w art. 7 ust. 1 pkt 1-9 i 11 oraz w ust. 3. Istotą tych propozycji jest zapewnienie (Policji i Państwowej Straży Pożarnej) sporządzenia, w skróconym czasie, opinii dla podmiotów wydających zezwolenia na przeprowadzenie imprezy.

Zmiany wprowadzone w art. 8 projektu nowelizacji ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (art. 1 pkt 8 projektu) mają na celu m.in. uporządkowanie pod względem formalnym i merytorycznym istotnych zagadnień jakimi są z jednej strony wydawanie zezwoleń a z drugiej procedura odwoławcza od decyzji. Ma to także swój wyraz praktyczny. Stąd też w wydanym na podstawie opinii właściwych podmiotów zezwoleniu jednoznacznie będzie określone, czy dana impreza będzie imprezą o podwyższonym ryzyku (art. 1 pkt 8 lit b projektu). Rozszerzono zakres wymagań formalnych stanowiących podstawę nie wydania zezwolenia (art. 1 pkt 8 lit. b projektu) uwzględniając przede wszystkim dążenie do zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego na danym terenie. Przyjęto przy tym powszechnie stosowane rozwiązanie, iż odwołanie się od decyzji, do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia, nie wstrzymuje jej wykonania (art. 1 pkt 8 lit. e projektu).

Dodanie ust. 3 w art. 9 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (art. 1 pkt 9 lit b projektu) ma na celu umożliwienie dostosowania się organowi wydającemu zezwolenie oraz wszystkim zainteresowanym służbom do zmiany przez organizatora imprezy terminu odbycia tej imprezy lub zmiany zasad jej przebiegu.

W art. 13 projektu nowelizacji ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (art. 1 pkt 11 projektu) stworzono wojewodzie możliwość m.in. wydania zakazu odbycia imprezy masowej z udziałem publiczności. Regulacja ta jest kontrowersyjna ale ma uzasadnienie w praktyce, gdyż wojewodowie w kilku przypadkach podjęli takie decyzje, mając na uwadze zapewnienie porządku i bezpieczeństwa publicznego na danym terenie. Przepis ten przewiduje, że zakazy odbycia imprez masowych lub ich odbycie bez udziału publiczności będą wydawane w formie decyzji administracyjnej. W przepisie tym określone zostały także środki odwoławcze oraz terminy ich wniesienia i rozpatrzenia.

W art. 13a projektu nowelizacji (art. 1 pkt 12 projektu) podobnie jak w art. 13 stworzono zarządowi powiatu możliwość m.in. wydania zakazu odbycia imprezy masowej z udziałem publiczności.

Projektowana zmiana art. 15 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (art. 1 pkt 14 projektu) zmierza do wprowadzenia obowiązku utrwalania przy pomocy urządzeń audiowizualnych przebiegu imprez masowych organizowanych w określonych obiektach. Wykaz tych obiektów sporządzany będzie przez wojewodów. Potrzeba wprowadzenia obowiązkowego monitorowania w niektórych obiektach (w szczególności sportowych), nie ulega wątpliwości zarówno dla organizatorów jak i dla innych podmiotów. W krajach zachodnich system monitoringu obowiązuje nie tylko na boiskach ale i w halach sportowych. Zważyć przy tym należy, iż powinien to być jeden z ważnych elementów w procesie dowodowym ścigania sprawców zakłóceń bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Wprowadzenie proponowanego w art. 17 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych rozwiązania (art. 1 pkt 15 lit. a projektu) wynika z faktu, że siły policyjne nie zabezpieczają wszystkich imprez masowych, a żądanie przez organizatora skierowania ich na daną imprezę wynika najczęściej z niewłaściwego działania własnych sił

porządkowych. Projektowany przepis stwarza podstawę dla kierownika do spraw bezpieczeństwa do wystąpienia, w imieniu organizatora imprezy masowej, do Policji o pomoc.

Zmiany nazewnictwa zaproponowane w art. 19 ust. 5, w art. 20 ust. 2 i w art. 23 ust. 3 ustawy (art. 1 pkt 17, 18 i 21 projektu) wynikają z obowiązujących uregulowań zawartych w przepisach o działach administracji rządowej.

Propozycje unormowań w art. 21 ust. 1 i 2 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (art. 1 pkt 19 lit. a projektu) wynikają z potrzeby przestrzegania przez organizatora warunków określonych we wniosku o wydanie zezwolenia, gdyż praktyka potwierdza rozbieżność w tym zakresie. Ponadto zasadnym jest, aby każdy uczestnik imprezy przestrzegał regulaminu imprezy (obiektu), uwzględniając w swym postępowaniu ewentualne konsekwencje. Ułatwi to także działanie służb porządkowych.

Dodanie w art. 21 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych nowych ust. 3 i 4 (art. 1 pkt 19 lit. b projektu) ma na celu zapobieżenie posiadania lub wnoszenia na imprezę masową broni oraz wymienionych w tym przepisie innych przedmiotów i środków zagrażających życiu i zdrowiu uczestników. Przepis stwarza także podstawę prawną umożliwiającą przepadek tych przedmiotów. Dotychczasowa praktyka wskazywała, iż pomimo odbierania niebezpiecznych przedmiotów należało je zwrócić po zakończeniu imprezy właścicielom, a były one niejednokrotnie wykorzystywane podczas wybryków chuligańskich na innych imprezach.

Art. 22 projektu ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (art. 1 pkt 20 projektu) przewiduje objęcie zakazem wstępu na imprezę masową również tych, którzy wnoszą lub posiadają broń i inne niebezpieczne przedmioty mimo, że byli już karani za tego rodzaju czyny.

Projektowana w art. 2 zmiana ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji związana jest przede wszystkim z proponowanym w art. 1 pkt 5 niniejszej ustawy przepisem (art. 5a ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych) dot. możliwości zawierania porozumień o odpłatnym udziale Policji w zapewnieniu bezpieczeństwa i porządku publicznego podczas przeprowadzanej imprezy. Konieczne więc było m.in. określenie przeznaczenia środków przekazywanych Policji oraz sposobu i trybu gospodarowania nimi.

W świetle aktualnego przepisu art. 13 ustawy o Policji brak jest prawnych podstaw dla uczestniczenia organizatorów imprez masowych w pokrywaniu części kosztów funkcjonowania Policji, stąd niezbędne jest uzupełnienie tego artykułu. Propozycja zamieszczenia w art. 13 nowych ust. 3a – 3c, dotyczących wskazania celów, na które przeznaczają się środki przekazane Policji przez organizatorów imprez na podstawie porozumień oraz sposobu prowadzenia w Policji gospodarki ww. środkami w formie wyodrębnionych środków specjalnych, wynika z art. 21 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155 poz.1014 z późn. zm.), zgodnie z którym możliwość tworzenia środka specjalnego musi wynikać m.in. z przepisów ustawowych. Wówczas środki te przeznaczają się na cele wskazane w danej ustawie. W przeciwnym przypadku (pominięcia powyższej regulacji) zgodnie z zapisami art. 18 ust. 1 cyt. ustawy o finansach publicznych, uzyskane dochody podlegałyby odprowadzeniu na rachunek dochodów budżetu państwa.

Zmiany proponowane w art. 33 ustawy o Policji (art. 2 pkt 2) mają na celu dostosowanie zawartej w nim normy do wymogów Konstytucji, zgodnie bowiem z jej art. 66 ust. 2 maksymalne normy czasu pracy określa ustawa (aktualnie 40-godzinny tydzień służby jest ustalony w formie niekonstytucyjnej, bo w wydanym przez Komendanta Głównego

Policji akcie wykonawczym do ustawy o Policji). Zapis proponowanego art. 33 ust. 3 wyklucza możliwość dwukrotnego gratyfikowania policjantów za ten sam czas służby. Policjant, który w czasie służby przekraczającym normę określoną w ust. 2 uczestniczy w zabezpieczeniu imprezy masowej na podstawie porozumienia, otrzyma z tego tytułu dodatkowe wynagrodzenie na zasadach określonych w art. 112 ust. 1a. Wobec powyższego, za ten czas służby nie będzie mu już przysługiwał czas wolny od służby. Podkreślenia wymaga, iż zadania realizowane przez policjantów na mocy ww. porozumienia mają charakter dodatkowych zadań, powierzonych jednak w ramach wiążącego ich stosunku służbowego, co oznacza, iż w trakcie wykonywania tych zadań, policjanci nie tracą wynikających z tego tytułu uprawnień, jak też w całej rozciągłości podlegają dyscyplinie służbowej. Skoro jednak zadania te w pewnym sensie wykraczają poza normalne stałe obowiązki służbowe policjanta, brak zatem uzasadnienia dla podwyższania z tego tytułu stałego uposażenia i w konsekwencji pochodnych, zwłaszcza że generalnie policjantom za ponadnormatywny czas służby przysługuje tylko czas wolny w takim samym wymiarze. Stąd też proponuje się, aby należność wynikająca z odpłatnego udziału Policji w zabezpieczeniu imprezy masowej była wypłacana policjantom realizującym zadania w tym zakresie, w formie „dodatkowego wynagrodzenia”, którego podstawę naliczenia stanowić będzie należne policjantowi uposażenie i liczba godzin wykonywania wspomnianych ww. zadań. Propozycja ta nie rodzi potrzeby tworzenia dodatkowych konstrukcji prawnych, bowiem pojęcie „dodatkowego wynagrodzenia” funkcjonuje już w ustawie o Policji, która w art. 112 ust. 1 przewiduje je za wykonywanie zleconych zadań wykraczających poza obowiązki służbowe. W praktyce są to również dodatkowe zadania powierzone policjantowi w ramach stosunku służbowego (a nie cywilnoprawnej umowy zlecenia), rodzajowo odbiegają jednak od typowych zadań policyjnych. Z tego względu „dodatkowe wynagrodzenie” za czynności w zakresie zabezpieczenia porządku podczas trwania imprezy masowej (mieszczące się w katalogu ustawowych zadań Policji) wymaga uregulowania w odrębnym przepisie cytowanego art. 112 ustawy o Policji.

W art. 3 projektu ustawy przewidziano, że dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do czasu wydania nowych aktów na podstawie niniejszej ustawy.

Projekt ustawy przewiduje w art. 5, że wejdzie ona w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem nowelizowanego art. 15 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych dotyczącego „monitorowania” imprez masowych, który wejdzie w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Podkreślić należy, iż zaproponowane zmiany w ustawie o bezpieczeństwie imprez masowych i ustawie o Policji są adekwatne do rozwiązań wynikających z prawa unijnego.

Przyjęcie ustawy nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

Warszawa, 27 kwietnia 2000 r.

Pan
Tadeusz Tomaszewski
Przewodniczący Komisji
Kultury Fizycznej i Turystyki

**Opinia w sprawie zgodności komisyjnego projektu ustawy o
zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych i ustawy o
Policji z prawem Unii Europejskiej**

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych i ustawy o Policji jest nowelizacja przepisów powołanych w tytule ustaw w celu stworzenia możliwości skuteczniejszego zapewniania bezpieczeństwa i porządku podczas organizowanych imprez masowych. Zmiany w ustawie o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 22 sierpnia 1997 r. dotyczą m.in. doprecyzowania definicji imprezy masowej oraz wprowadzenia pojęcia imprezy o podwyższonym ryzyku, organizacji i szkolenia służb porządkowych, wprowadzenia możliwości odpłatnego zabezpieczania imprezy przez jednostki Policji, procedur związanych z występowaniem o zgodę na organizację imprezy i udzielania takiej zgody oraz środków zapewniania porządku w czasie trwania imprezy. Zmiany w ustawie o Policji z dnia 6 kwietnia 1990 r. wiążą się z wprowadzeniem możliwości odpłatnego zabezpieczania imprez przez Policję i dotyczą kwestii czasu

pracy i wynagradzania funkcjonariuszy uczestniczących w takich działaniach.

2. Stan prawa wspólnotowego materii objętej projektem

W obowiązującym prawie wspólnotowym nie istnieją żadne regulacje obejmujące zakres merytoryczny opiniowanego projektu. Należy przy tym wyjaśnić, że powoływana w uzasadnieniu Europejska Konwencja w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych, a w szczególności meczów piłki nożnej z dnia 19 sierpnia 1985 r., ratyfikowana przez Polskę, stanowi dorobek prawny Rady Europy, nie wchodzi zaś w skład aquis Unii Europejskiej.

3. Układ Europejski

Żadne z postanowień Układu ustanawiającego stowarzyszenie Polski ze Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi (Układ Europejski) nie dotyczy materii objętej zakresem omawianego projektu.

4. Analiza przepisów projektu

Zakres przedmiotowy projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych i ustawy o Policji nie jest objęty przepisami prawa wspólnotowego ani postanowieniami Układu Europejskiego.

5. Konkluzje

Przedstawiony komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych i ustawy o Policji nie jest objęty zakresem obowiązującego prawa wspólnotowego i obowiązkiem dostosowawczym wynikającym z Układu Europejskiego.

Opracował: Zespół Integracji Europejskiej

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Staskiewicz

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, impreza masowa, Policja

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 11 maja 2000 r.

Cena - 0,75 zł + 22% VAT

